

famtlige Kjøbstæder vare ansatte, men saaledes, at de ikke beqvarterede kun skulde udrede $\frac{1}{3}$ af deres Ansættelsessum og de beqvarterede kun nyde $\frac{1}{3}$ af det, deres Indqvarterings-Byrder, forsaavidt de horte under dem, der efter Indqvarteringsanordningen vare Gjenstand for indbyrdes Godtgjørelse, udgjorde mere end deres respective Ansættelses-Sum. Derhos er der hidtil af det, som hine Kjøbstæder i en Række af Aar have udredet mere, end hvad de øvrige have erholdt, dannet en Fond, der har staaet under det danske Cancellie og nu staaer under Indenrigsministeriet, af hvilken Fond der siden 1841 er blevet udbetalt de beqvarterede Kjøbstæder visse Summer til nogen Godtgjørelse for de Dødsler, der ei indbefattes under den indbyrdes Ligning. Vel er der nu efter den i bemeldte § 20 paaberaabte Tavle K Nr. 26 opført et lige Beløb som det, hvormed Hjelpeindqvarteringskatten, som meldt, er anført blandt de directe Skatter. Men den Beregning, hvorved en saadan Sum skal udfomme, er i det Mindste ikke klar, og navnlig betragtes de beqvarterede Kjøbstæder, som om $\frac{2}{3}$ af de af dem ydede Indqvarterings Fornødenheder, som de ikke faae erstattede, udgjorde deres Andeel af Indqvarteringskatten, hvilket ingenlunde har været Lovgivernes Synspunkt, og derhos er der taget et just ikke klart udviklet Hensyn til det, den saakaldte Indqvarteringsfond deels udredede til de beqvarterede Byer, deels beholdt tilbage af sine aarlige Renter. Som Indqvarteringskat regnes efter de hidtil gjældende Regler ikke mere end 18,166 $\frac{2}{3}$ Rbd., og hvad der udredes af Indqvarteringsfonden er vel en Frugt af den i ældre Tider svarede Hjelpe-Indqvarteringskat, men ingenlunde af den løbende Skat. Naar det i Dvrigt kun bestemt erkjendes, at hine Ansøslers hverken kunne begrunde nogen Fordring paa en større Afgift af de ikke beqvarterede Kjøbstæder, end den, de hidtil have udredet, eller et Krav for de beqvarterede til en større Godtgjørelse, end den, der deels efter de gjældende Anordninger tilkom dem af de øvrige Kjøbstæders Bidrag, deels bleve dem udbetalte af Indqvarteringsfonden, saa vil Sagen ikke have nogen praktisk Følge, saa at det under hiin Forudsætning ikke vil være fornuddent. angaaende denne Post at foretage no-

gen Endring i den af Folkethinget vedtagne Lov, saafremt der ikke under andre Sagens Dele maatte beslattes nogen Forandring, som vil gjøre det nødvendigt at bringe Sagen tilbage til Folkethinget.

V.

Ved Indlægtsbilaget III, hvortil Lovforslagets § 4 og den samme vedføjede Tavle C henviser, maae vi bemærke, at det vilde været ønskeligt, om de derunder hørende Indtagter vare opførte med deres Bruttobeløb uden anden Afkortning, end for hvad der i sig er en Afgang i den dertil svarende Byrde for Borgerne, navnlig Sold- og Consumtions-Godtgjørelse, Tilbagebetaling for ikke forbrugt stemplet Papir o. desl., altsaa ikke for Lønninger eller andre Administrationsudgifter. Ved Conference med dem af Udvalget, der have behandlet denne Sagens Deel, har imidlertid Finantsministeren meddeelt samme de Banffeligheder, der navnlig i Statsbogholderiets Indretning for Tiden træde i Veien for denne Forandring i Budgetteringsmaaden, hvorhos han erklærede, at han vilde have Opmærksomheden henvendt paa efterhaanden at see hine Banffeligheder afhjulpsne. Udvalget har altsaa for Tiden intet videre herved at erindre.

VI.

Lovudkastets §§ 8 og 9 foranledige os blot til den Bemærkning, at det forekommer os hensigtsmæssigt, at der ved Siden af de særlige Rubriker, der paa den samlede Oversigt, hvormed Budgettet begynder, findes over Indtagterne deels fra de vestindiske Der, deels over Island, ogsaa der fandtes en affondret Rubrik for de Udgifter, disse Bestanddele af Staten medføre for den almindelige Statskasse. At Indtagterne af de vestindiske Der sandsynligviis ville stille sig endnu ugunstigere end efter Indlægtsbilag VII, og at der saaledes i denne Deel af Statsindtagterne vil blive et mindre Beløb, behøver ikke at bemærkes.